

Josep Puigbert Director de la Casa de la Generalitat a Perpinyà

“El TAV no és per a un gironí que treballa a la Catalunya del Nord”

TRANSFRONTERER · El figuerenc Josep Puigbert, nou representant de la Generalitat a la Catalunya del Nord, explica el potencial i la problemàtica de l'Eurodistricte català transfronterer

Esteve Carrera
FIGUERES

La seva feina ara és a Perpinyà però queda clar que és un figuerenc de cap a peus. Per motius de logística hem quedat amb Josep Puigbert per fer l'entrevista a Figueres, i en el curt camí que fem fins a un bar de la rambla per poder parlar tranquil·lament, Puigbert no pot fer cap pas sense saludar algú. De fet, fins i tot durant l'entrevista les salutacions continuen amb gent que entra i surt del bar o passa pel carrer. Més de trenta anys fent de periodista a l'Alt Empordà forçosament deixen rastre. Des del més de novembre, però, ha deixat el periodisme i ara ocupa el càrrec de director de la Casa de la Generalitat a Perpinyà, la representació del govern de la Generalitat a la Catalunya del Nord.

Com ho porta haver canviat de bàndol i haver de respondre als periodistes?

Bé; si que em fa certa gràcia haver de respondre a entrevistats, després d'haver-ne fet tantes. Però cap problema, ho faig amb molt de gust.

Martí Anglada, delegat de la Generalitat a París, i Josep Puigbert, a Perpinyà; els periodistes tenen el perfil ideal per representar la Generalitat?

I Amadeu Altafaj, que ocupa el càrrec de delegat a Brussel·les i que també era periodista. És casualitat. En el meu cas, entenc que m'han proposat el càrrec perquè la Generalitat volia una persona del sud —ja que fins ara hi havia una persona del nord—, algú de l'àmbit transfronterer i que alhora tingués coneixement de l'administració.

Quina relació tenia amb Perpinyà i la Catalunya del Nord

abans d'ocupar aquest càrrec?

Com la de molts catalans del sud, com diuen allà. Durant els anys setanta i vuitanta era una relació pràcticament comercial, per coses que no es trobaven aquí, varietat, preus més interessants. L'Auchan segurament va ser el primer supermercat que vaig trepitjar.

I hi anava a veure alguna pel·lícula que no es podia veure al sud?

L'Eurodistricte transfronterer segueix dependent de les firmes de París i Madrid, però es poden fer coses

Això a mi no em va enganxar, era molt petit, era més de la generació dels meus pares. No, jo anava allà bàsicament per un ús comercial. Posteriorment, quan a les comarques de Girona ja hi havia grans centres comercials, llavors anava a Perpinyà per un ús més lúdic, a passejar per Perpinyà, Cotlliure, Vilafranca, Arles.

Coneixia gent de la Catalunya del Nord abans de treballar-hi?

He tingut relació amb la Catalunya del Nord a través del senderisme, que ja no practico tant; però anys enrere, mitjançant l'entitat Albera Viva, feiem excursions transfrontereres, una vegada al mes a les comarques de Girona, acompanyant gent del nord, i el mes següent ells ens acompanyaven a l'altra banda. Això em va permetre conè-

xer molta gent, com ara Martina Camiade i Jean Pierre Lacombe. D'alguna em van ajudar a veure que som d'un territori comú, amb inquietuds comunes, i que el que ha passat és que durant anys una ratlla administrativa, que es deia frontera, va fer que no es pogués interactuar.

I ara ha canviat la percepció que té d'aquell territori?

Pel fet d'anar-hi cada dia potser

Avui un treballador o un estudiant de Girona no pot fer servir el TAV per anar a la Catalunya del Nord. És llàstima

em fixo en coses que abans no mirava. Tinc la sensació que ara, contràriament al que notava anys enrere, potser en temes d'infraestructures les comarques de Girona estan més avançades que el Rosselló; tot i que al Rosselló, i a França, es van inventar allò dels giratoris que a Girona tant vam copiar. Però potser el que m'ha sorprès més és la gran coneixença que hi ha del nord cap al sud, i que en canvi no hi és del sud cap al nord.

En quin sentit?

Per a la gent de Perpinyà és habitual desplaçar-se al sud per coses quotidianes: fer compres, un sopar, sortir, anar al cine. Tenen un coneixement molt ampli de la demarcació de Girona, molts tenen segona residència, hi ha un flux important. En sentit invers no és així.

Canviar això és part de la seva tasca?

Si. Hem de facilitar unes relacions fluides entre el nord i el sud. Especialment en els àmbits en els quals podem tenir més incidència: administració, cooperació transfronterera, intercanvis entre entitats. Però si la gent del nord troba atractius per venir cap al sud, hem de facilitar que es generin també fluxos des del sud cap al nord, perquè en definitiva formem part d'un mateix territori i tenim moltes coses en comú.

Com pot incidir-hi?

Hem d'ajudar en els dos sentits. Una de les coses que es vol potenciar són les relacions amb la delegació del govern de Girona, i he de dir que, en aquests tres mesos, el suport és total i la interacció és molt alta. Els últims anys potser la Casa de la Generalitat havia quedat una mica aïllada i hem d'utilitzar tots els recursos al nostre abast per fer coses. També es vol treballar de manera més coordinada amb la delegació de París, per temes econòmics per exemple.

Per anar de Figueres a Perpinyà es mou amb el TAV?

No; aquest és precisament un dels handicaps que tenim. Hi hem d'incidir, no podem decidir, però hi hem d'incidir. Jo voldria ser un usuari de l'alta velocitat però ara per ara la realitat és que aquest tren està pensat per unir grans ciutats, no per a les connexions intermèdies. És un tema del qual parlem amb el Consell General de la Catalunya del Nord, n'hem parlat en fóruns, és un tema recurrent. Ni els horaris ni els preus permeten que un treballador o un estudiant de la demarcació de Girona pugui anar a treballar a la Catalunya del Nord i a la inversa. És llàstima perquè ajudaria molt en la fluïdesa de les relacions entre Girona, Figueres i Perpinyà,

possiblement es podria generar un mercat laboral si hi hagués un transport més fàcil.

La Casa de la Generalitat a Perpinyà és en terres catalanes, no és ni una "ambaixada" com la de París, però tampoc és una delegació del govern de la Generalitat com la de Girona. Què és exactament?

Una oficina tècnica, que ajuda en les qüestions transfrontereres i en un territori diferent del que pot ser París, on no es parla ni es coneix el català. Els objectius i la raó de ser de la Casa de la Generalitat són moure's en diversos àmbits: el tema de la llengua, la cultura i la difusió de la llengua, amb suport a les entitats que es mouen allà en aquest àmbit a la Catalunya del Nord; l'altre és el tema transfronterer, és a dir, interactuar amb les administracions d'allà, principalment el Consell General dels Pirineus Orientals, desenvolupar l'Eurodistricte, que aquests últims anys no ha tingut l'activitat que havia de tenir i que hem de dinamitzar; actuem també per

Periodista i figuerenc

Josep Puigbert (davant del Castell de Perpinyà a la fotografia), va néixer a Figueres ara fa 50 anys i s'ha dedicat més de trenta anys al periodisme: els debuts van ser a Ràdio Popular de Figueres, a la SER, en televisions locals i, a partir del 1986, a El Punt, un mitjà amb el qual va quedar vinculat fins al 2011. Aquell any es va integrar a l'equip de Santí Vila, llavors alcalde de Figueres. "Necessitava un canvi", diu Puigbert, que a l'Ajuntament va aprendre el funcionament de l'administració i que "les coses no són tan fàcils de com es veia des del periodisme". Quan Vila va passar a ser conseller, Puigbert va anar a una altra administració, la Diputació, com a assessor de comunicació; hi va conèixer altres persones, polítics i funcionaris, amb qui ara ha de parlar, des de Perpinyà ■ J. SABA-TER

facilitar les relacions entre alcaldes i municipis de cada banda. No parlem només d'agermanaments de festa major, sinó de projectes comuns, de models per compartir. Per exemple, al Rosselló al municipi de Sant Nazari hi ha un espai de zona humida que l'alcalde vol desenvolupar; doncs potser els posarem en contacte amb els impulsors dels Aiguamolls de l'Empordà i es poden ajudar. Intercanvis en el món de l'ensenyament, dels estudiants, instituts, clubs esportius...

Hi havia moltes esperances en la creació d'un Eurodistricte transfronterer, per exemple en el tema del transport; tot està encallat per culpa dels estats?
És el que s'està treballant. En el transport amb autobusos, s'està aconseguint. El Consell General i la Generalitat hi tenen interès i en són conscients, l'Eurodistricte ha de servir per a això; és evident que han de coincidir els horaris de les línies d'autobús que arriben al Pertús i la Jonquera. Ara, és veritat que

l'Eurodistricte encara està pendent de les signatures dels estats; en definitiva, qui ha d'acabar firmant això són París i Madrid i això no està resolt; però no vol dir que no s'hi pugui treballar. El Consell General i la Generalitat presenten projectes junts, per exemple amb el Poctefa, que és el principal programa d'ajuda europea pel període 2015-2020, amb microprojectes als quals accedeixen ajuntaments, institucions i entitats de cada banda. Hi ha tota una sèrie de projectes que s'impulsen dins d'aquest espai que es diu Eurodistricte. L'objectiu final és dotar-lo d'una entitat jurídica, uns estatuts i un pressupost propis. Però fa anys que està pendent i continua a mans de la decisió dels estats.

També li toca explicar què és el procés que viu Catalunya. S'entén des d'allà?
Si m'ho demanen ho explico, i crec que ho entenen; diria que el que valoren més, o que els sorpren, és la manera com es fan les coses; veuen que a Catalunya

hi ha una gent decidida a aconseguir un objectiu complex, que és independitzar-se d'un estat que no accepta cap més voluntat que no sigui la seva, i veuen que s'està fent d'una manera modèlica, pacífica, èrica. És un model, un procés que diria que es valora no només a la Catalunya del Nord, sinó a Europa.

Algun dirigent del Front Nacional es va elegir al prefecte que càrrecs electes de la Catalunya del Nord van donar suport al procés.
Ho vaig llegir a la premsa, en tot cas a mi ningú em va presentar cap queixa.

També hi ha nord-catalans que volen participar en aquest procés i que voldrien que se'ls tingui més en compte.
Hi ha gent que ho pregunta; el dia del procés participatiu del 9-N a Perpinyà hi van participar unes quatre-centes persones. La premsa d'allà se'n va fer ressò, ningú ho va posar en entredit. I el govern de Catalunya té en compte la Catalunya del

Nord i per això hi té una seu, com és la Casa de la Generalitat, des de l'any 2008.

Internament la Casa de Perpinyà va viure una sèrie de conflictes laborals, com està la situació avui?
Som cinc persones treballant-hi. Hi ha un espai d'exposició, un punt d'informació turística, un servei dedicat al tema de la llengua i la cultura i volem potenciar la comunicació, donar a conèixer les moltes activitats que fem. Hi ha hagut uns anys de convulsió laboral, però crec que les coses s'han assentat, s'han fet canvis, ara hi ha un equip de caire professional i s'ha rebaixat la conflictivitat.

Quina llengua fa servir més a Perpinyà?
El català. És clar que també s'ha de parlar en francès quan l'interlocutor no l'entén. Però en l'àmbit en el qual es mou la Casa de la Generalitat, majoritàriament les persones amb qui interactuem o parlen català o si més no l'entenen. Evidentment

també hi ha institucions o alcaldes que no coneixen el català i amb els quals parlo en francès. Ara, fora de la feina, en el dia a dia al carrer, tot és en francès.

Però la gent se sent catalana?
Sí, i hi ha moltes sorpreses, perquè t'adones que pots parlar en català en un restaurant, t'entenen, encara que entre ells no s'expressin en català. Hi ha moltes senyeres en molts establiments, un sentiment real d'una vinculació amb Catalunya.

Ja s'ha adaptat als horaris?
T'hi adaptes. És cert que quan surto de Perpinyà a les sis de la tarda amb la idea que la jornada laboral s'ha acabat i arribo a Figueres, on tot és obert, és curiós. Però de fet a Perpinyà fem uns horaris que crec que cada vegada s'intenten aplicar més també al sud: comencem aviat al matí, només tanquem una hora al migdia, i a les cinc de la tarda ja estem. I està molt bé, perquè quan la gent surt a les cinc els permet compatibilitzar moltes coses. ■